

(१३३) निःसाध्वसत्वं प्रागल्भं

यथा ।

“समास्त्रिष्टाः समास्त्रैषैशुम्बिताशुम्बनैरपि ।

दष्टाश्च दंशनैः कान्तं दासीकुर्वन्ति योषितः” ॥

अथौदार्यं ।

(१३४)

औदार्यं विनयः सदा ॥

“न ब्रूते पुरुषां गिरं वितनुते न स्रूयुगं भङ्गुरं

नोत्तंसं क्षिपति क्षितौ अवणतः सा मे स्फुटेऽप्यागसि ।

कान्ता गर्भगृहे गवाक्षविवरव्यापारिताक्ष्या वह्निः

सख्या वक्त्रमभिप्रयच्छति परं पर्यश्रुणी लोचने” ।

अथ धैर्यं ।

(१३५) मुक्तात्मस्लाघना धैर्यं मनोवृत्तिरचञ्चला ।

यथा ।

“ज्वलतु गगने रात्रौ रात्रावखण्डकलः शशी

दहतु मदनः किं वा मृत्योः परेण विधास्यति ।

मम तु दयितः स्लाघ्यस्तातो जनन्यमलान्वया

कुलममलिनं न लेवायं जनो न च जीवितं” ॥

अथ लीला ।

(१३६) अङ्गैर्वेशैरलङ्कारैः प्रेमभिर्वचनैरपि ॥

प्रीतिप्रयोजितैर्लीलां प्रियस्यानुकृतिं विदुः ।

यथा ।